

Bilag til Bet. o. Lovf. om Kystfredning.

Af Hensyn til, at mange Fiskere ofte gaa i almindelig Fragtfart med Stenfiskefartøjer, og da en tydelig og nøjagtig Mærkning af Fartøjet meget vel kan finde Sted. uden at den i § 9 i Slutningen paabudte vidtløftige Mærkning finder Sted, samt da en løs Navneplade, selv om den fastgøres ved Hager, meget let kan slaas væk af Søerne og endelig, da disse Skilte ofte ville blive af uformelig Størrelse, foreslaas det, at § 9, sidste Linie fra Ordet „paamalet“, ændres saaledes: „en forkortet Betegnelse af Ordet Stenfisker som „St.“; samt derefter første og sidste Bogstav i Navnet paa Amtsraadskredsen, hvor Fartøjet er hjemmehørende og endelig Registernummeret.“ Ved denne Foranstaltning vilde et Skilt, der efter Forslaget skulde lyde paa f. Eks. „Corneliussen, Frederikshavn, Stenfisker 25“, og med passende Bogstaver af 10 Tommers Højde, faa en Længde af mindst 12 à 13 Alen, komme til at se saaledes ud: „St. Hg. 25.“ Stenfiskerens Navn er jo i og for sig ganske ligegyldigt, og da Skipperen ofte kan skifte, vil det være upraktisk at optage hans Navn i Skiltet. Hvis Mærkningen indrettes som foran foreslaaet, kan Skiltet paamales Skibsskroget uden synderlig Vansir under Fragtfart.

Endvidere skulle vi med Hensyn til Reglerne for Afmærkning af fredlyste Kyststrækninger udtale det Ønske, at Grænsen for en fredet Strækning maa blive afmærket ved en hvid Pæl med en Vinge, der peger mod den fredlyste Kyststrækning, og at Fredningsmærkernes indbyrdes Afstand ikke sættes til over 1000 Alen.

Endelig tillade vi os at henlede Opmærkningen paa det formentlige uheldige i, at der i Slutningen af § 1 aabnes Lodsejerne Adgang til at bortføre Sten, Grus, Tang osv. fra en fredet Kyst, idet Overholdelsen af en saadan Tilladelse vanskelig lader sig kontrollere. Da der tilmed ikke kan gives Stenfiskere saadan undtagelsesvis Tilladelse, og Borsførelsen jo maa være lige skadelig, hvad enten det er den ene eller den anden, der bortfører, samt da det, der er Ret for den ene, vel ogsaa bør være Ret for den anden, tillade vi os at henstille, at § 1, sidste Punktum, udgaar af Forslaget.

Til Slut tillade vi os at bemærke, at de i Lovens § 11 anførte Bestemmelser om Straf og Konfiskation vel maa forudsættes at ramme alle, der krænke Kystfreden, uden Hensyn til, om de ere Lodsejere eller Stenfiskere.

(Underskrifter).